

Suunnistus- MÄNKIJÄ ² 2026

Madeira tarjosi tammikuussa niin vaativia maastoja ja jylhiä maisemia kuin auringonpaistetta ja myrskytuulia.

Hatman jylhissä maisemissa

Suunnistusmänkijä on suunnistusseura Turun Metsänkävijöiden tiedostuslehti, joka pyritään jakamaan sähköpostilla lähes joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina. Se on luettavissa seuran verkkosivulta kohdasta ”Jäsenille”. Lähetä tiedotteita, vinkkejä, kuvia ja kerro kilpailuistasi, harjoituksistasi, matkoistasi. Deadline on aina kuukauden vaihtuessa. Osoite on kari.vainio@tume.fi.

Kokenein TuMe-suunnistaja Hannu yöspringissä, jossa hänen kovimman terän vei törmäys siltaan.

Kuvakavalkadia Madeiralta

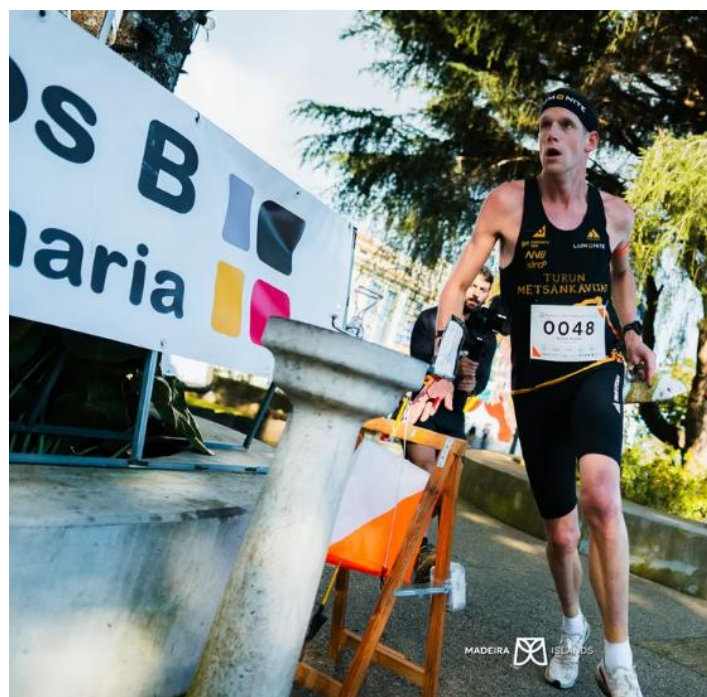
Ökö ensimmäistä kertaa seuran paidassa.

Sundman sprintissä.

Fisu voitti ensimmäisen kisan.

Honey voitti WRE-sprintin.

Seuran viisikko Ökö (vas.), Honey, Sundman, Fisu ja Hatman olivat omalla leirillään Madeiralla ja juoksivat neljän osakilpailun MOF:n, jossa mukana olivat myös Eija ja Hannu Suomesta sekä saarella talvea viettävä Digi.

TuMe puhdisti palkintopöydät

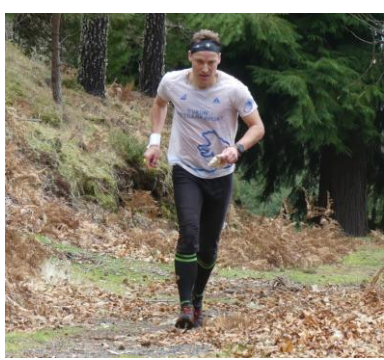
Avauskisan kärkikolmikko. Edessä naisten voittaja Maria Prieto.

Honey voitti WRE-sprintin, Fisu toinen, Digi neljäs ja viides Ökö, joka kävi ennen kisaa juoksemassa kakkossijan metsämatkalta.

Fisu voitti keskimatkan WRE-kisan, Honey toinen, Hatman kolmas ja Ökö kuudes.

Hatman ja Ökö jatkoivat leiriä viikolla 3-päiväiseen MOM:iin. Kumpikin voitti osakilpailun. Kolmas peruttiin myrskyn takia.

Samu 22 asteen pakkasessa juostun tunnin VK-lenkin jälkeen. Uldis tuplatén pitemmällä matkalla Ranskan Alpeilla.

Talvipolkujuoksujen voittoja kylmässä ja korkealla

Samu oli täysin ylivoimainen perjantai-illan polkujuoksussa Himos Night Winter Trailissa. Yhtä lailla Uldis Ranskan alpeille lauantaina.

Samu juoksi 13 km matkan pimeässä ainoana alle tunnin. Ranskassa talveaan viettävä Uldis puolestaan juoksi Grenoblen lähellä Raidlight Winter Trailin kilometrin korkeudessa 25 kilometrin matkan kahteen tuntiin täysin ylivoimaisesti.

”Oli kylmä. Pitkään mietin, että kannattaako edes lähteä. Lopulta päädyin lähtöviivalle, kun sai kuitenkin kovan treenin tehtyä. Keuhkoja säästellen sellainen kiltti VK-vauhtinen kisa siis”, Samu kertoi 22 asteen pakkasessa juostusta lenkistään.

Valmentaja Tainin johdolla järjestetyssä tapahtumassa lauantaina päivänvalossa juostussa toisessa kisassa Aksu oli toinen juosten saman matkan myös alle tuntiin.

”Olosuhteet olivat aika viileät, mutta TuMen pojat eivät pakkasta pelänneet. Metsässä oli lopulta aika lämmintä juosta, mutta alhaalla laaksossa oli melko jäätävä sää laskeuduttaessa kohti maalia”, Taini kertoi.

Pakkasen takia oli poisjääntejä oli jonkin verran. Kymmenen prosenttia ilmoittautuneista ei startannut.

”Mainio harjoitusmuoto suunnistajille painaa lumisilla talvipoluilla ylös-alas rinteitä”, Taini vakuutti.

Kun aikaisemmin tammikuussa toiset kisailivat Madeiralla, Samu ja Aksu osallistuivat Espanjan Barbatessa Suomen ja Ruotsin maajoukkuemiesten yhteisharjoitukseen.

”Leiri oli kyllä hyvä. Ei sitä liian usein pääse yhteislähtöharjoitukseen Ruotsin kovien miesten kanssa. Oli kiva nähdä heidänkin tekemistään. Vauhtikaan nyt ei liian kova ollut,” kertoi hyvin testejä juossut Samu.

Manun tyylinäyte suksilla. Kuva Timo Mikkola.

Manu viides hisun SM-sprintissä

Manu hiihtosuunnisti viidenneksi lauantaina H50-sarjan SM-sprintissä ja nousi sunnuntain takaa-ajossa kokonaiskilpailun toiseksi pokaten Uudenmaan am-hopeaa.

Sunnuntain kisassa mukana oli myös Joni H55-sarjassa.

Lari Takanen sai ikänsä puolesta osallistua ensimmäistä kertaa Jukolan viestiin vuonna 2010 eli hän on jo konkari.
Kuva: Tommi Kuronen

Mediasta bongattua, ote Ylen jutusta 21.1.

Lähes kotimaastoissa kisaavalla tavoite kymppin sakissa

Kotkan naapurikaupungissa Haminassa asuva **Lari Takanen** on osallistunut Jukolan viestiin 13 kertaa.

Takanen on käynyt suunnistamassa myös Kymin lentokentän maastossa, mutta tarkkoja muistikuvia ei enää ole. Nyt alue on kuitenkin ollut harjoituskiellossa.

– Aika hyvin on kuitenkin tiedossa, millaista maastoa odottaa, sanoo Takanen.

Takanen on aiemmin osallistunut kisaan Vehkalahten Veikkojen väreissä, mutta sittemmin hän siirtyi opiskelujen takia Turun Metsänkävijöihin.

Parhaimmat sijoitukset ovat joukkueella olleet lähellä kärkikymppiä. Nyt tavoite on Takasen mukaan pärjätä.

– Hyvänä päivänä tullaan voiton kanssa kotiin, Takanen toteaa rauhallisesti.

Takana on jo perusharjoittelua ja kotimaan leirejä. Ennen kisoja hän osallistuu myös ulkomaan harjoituseireille sekä leireille kotimaastossa.

Jäsenmaksut vuodelle 2026

Nuoret, alle 20 vuotiaat	5 euroa
Edustussuunnistajat	10 euroa
Lisenssisuunnistajat, yli 20-vuotiaat	50 euroa

- Osanottomaksut maksetaan SSL:n alaisiin kotimaan kansallisiin ja SM-kisoihin, rastiviikoista maksetaan toinen halvimmman portaan mukaan ja yksi rogainingkilpailu kotimaassa, jälkikäteen kuitin mukaan, sekä alla olevat samat oikeudet kuin Muut aikuiset –maksun maksaneilla.

Muut aikuiset	20 euroa
---------------	----------

- Osanottomaksu maksetaan am-suunnistuksiin, oikeus osallistua Turku StreetO:hon, Turku Rogainingiin, bussikyyti Jukolan viestiin ja aluevalmennustapahtumiin.

Perhemaksu poistuu käytöstä. Alle 12-vuotiaat voi ilmoittaa seuran jäseniksi oman ilmoittautumisen yhteydessä.

Jäsenmaksu ja muu suunnistajien rahaliikenne kulkee tilille:

FI69 1590 3000 1511 32

Maksun saaja: Turun Metsänkävijät

Tilinhoitaja: Rauli Helkkula

Eräpäivä jäsenmaksuille 28.2.2026

Jos olet estynyt osallistumasta seuran maksamaan tapahtumaan, niin maksa osanottomaksu takaisin tälle tilille, pois lukien sairastuminen tai loukkaantuminen. Jälki-ilmoittautumisia **EI** seuran maksettavaksi. Sisäsuunnistuksia ja kuntosuunnistuksia ei makseta.

Helmikuun Turku Street-O:t

ke 04.02.2026	17:30 - 19:00	Kastu
---------------	------------------	-------

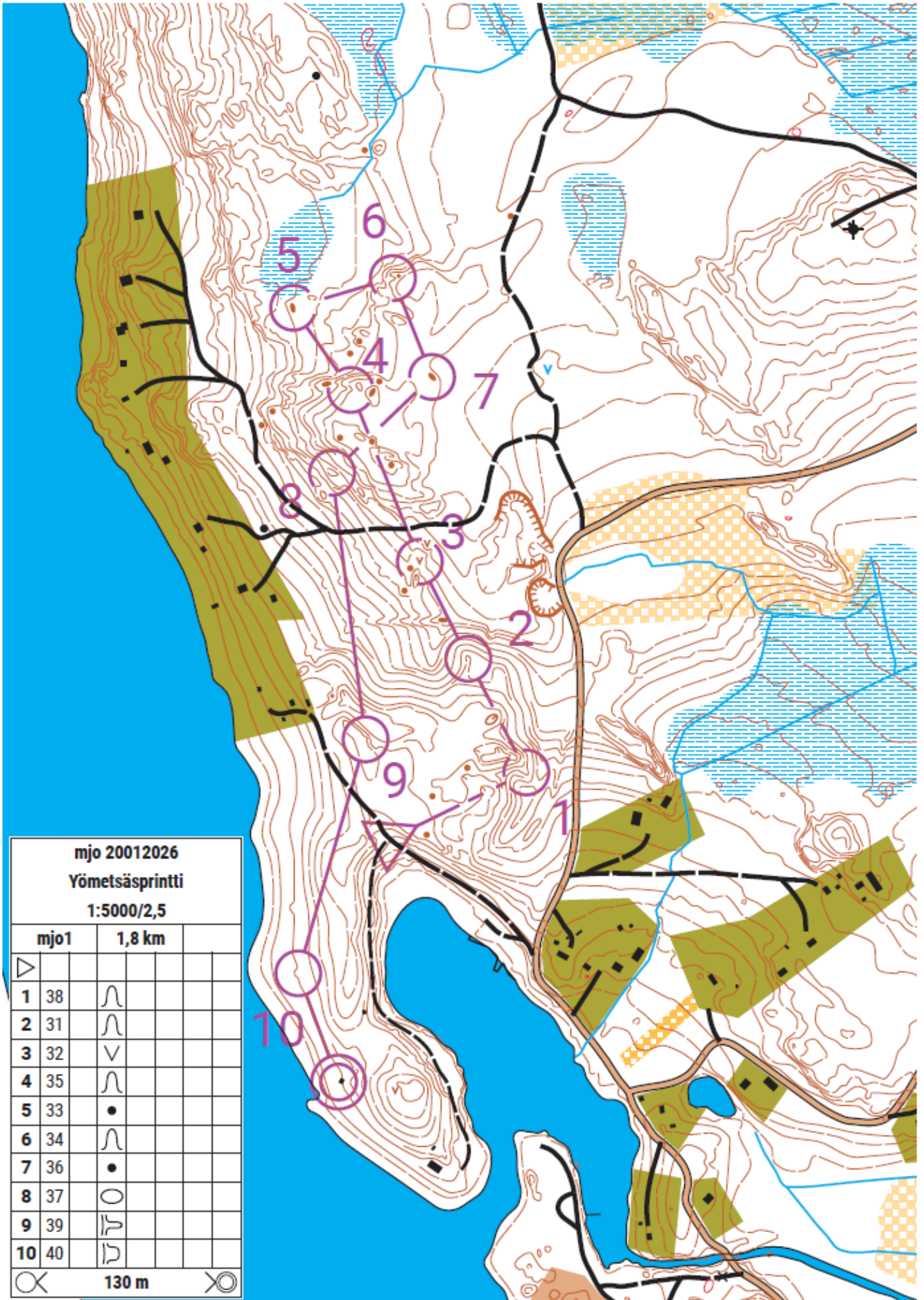
ke 11.02.2026	17:30 - 19:00	Varissuo
---------------	------------------	----------

ke 18.02.2026	17:30 - 19:00	Tikanmaa
---------------	------------------	----------

ke 25.02.2026	17:30 - 19:00	Hirvensalo
---------------	------------------	------------

Uusi käyräkartta Kemiöstä

Tippi on tehnyt Karhurannan lähimaastosta Kemiöstä uuden käyräkartan. Kartta oli ensikerran käytössä Ultraoldblacksien leirin yöharjoituksessa. Liput on vaihdettu päivänvalossa kreppeihin ja muutama kartta on kämpän saunalla valmiina. Siellä on myös monta muuta valmista harjoitusta niin kämpän ympäristöstä kuin kauempanakin Kemiönsaarella.

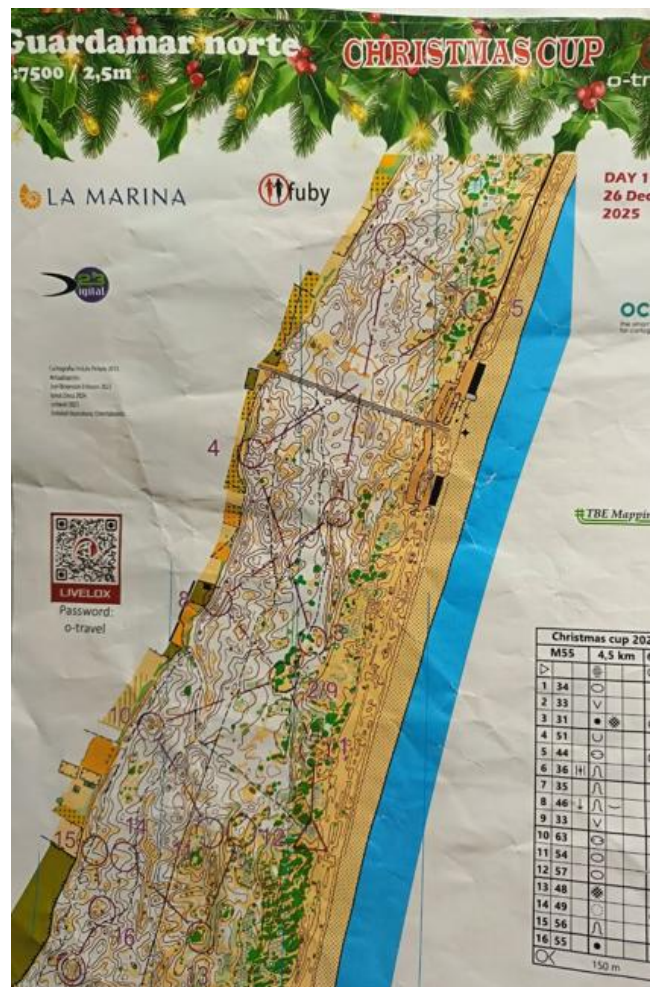

Oxanan ja Jonin kisareissu Alicanten Christmas Cupiin **Kovapohjaisia hiekkadyynejä**

25.12. Luvassa oli viiden osakilpailun suunnistussarja. Saavuimme lentokoneella Alicanteen kukon laulun aikaan, ja luvassa oli koko päiväksi sadetta. Nopeasti vuokra-auto alle ja nokka kohti hotellia La Laguna. Sateesta johtuen tutustuimme hotellin ravintolapalveluihin ja spa-osastoon.

26.12. Ensimmäinen kisapäivä Guardamar Nortessa oli aurinkoinen, noin 15 astetta lämpöä, edellisen päivän sateesta johtuen emme päässyt tutustumaan maastoon etukäteen, joten jouduimme starttaamaan kylmiltään hiekkadyynimaastoon. Kisamaasto oli nopeakulkuista, mutta karttaa oli vaikea lukea johtuen pienistä harjan-teista ja suppamontuista, valkoiset alueet olivat mäntypuuvaltaista. Joka päivä oli kisan jälkeen ohjelmassa hotellin suihku ja syömään, jonka jälkeen vuokra-autolla lähdettiin kiertämään turistinähtävyyksiä.

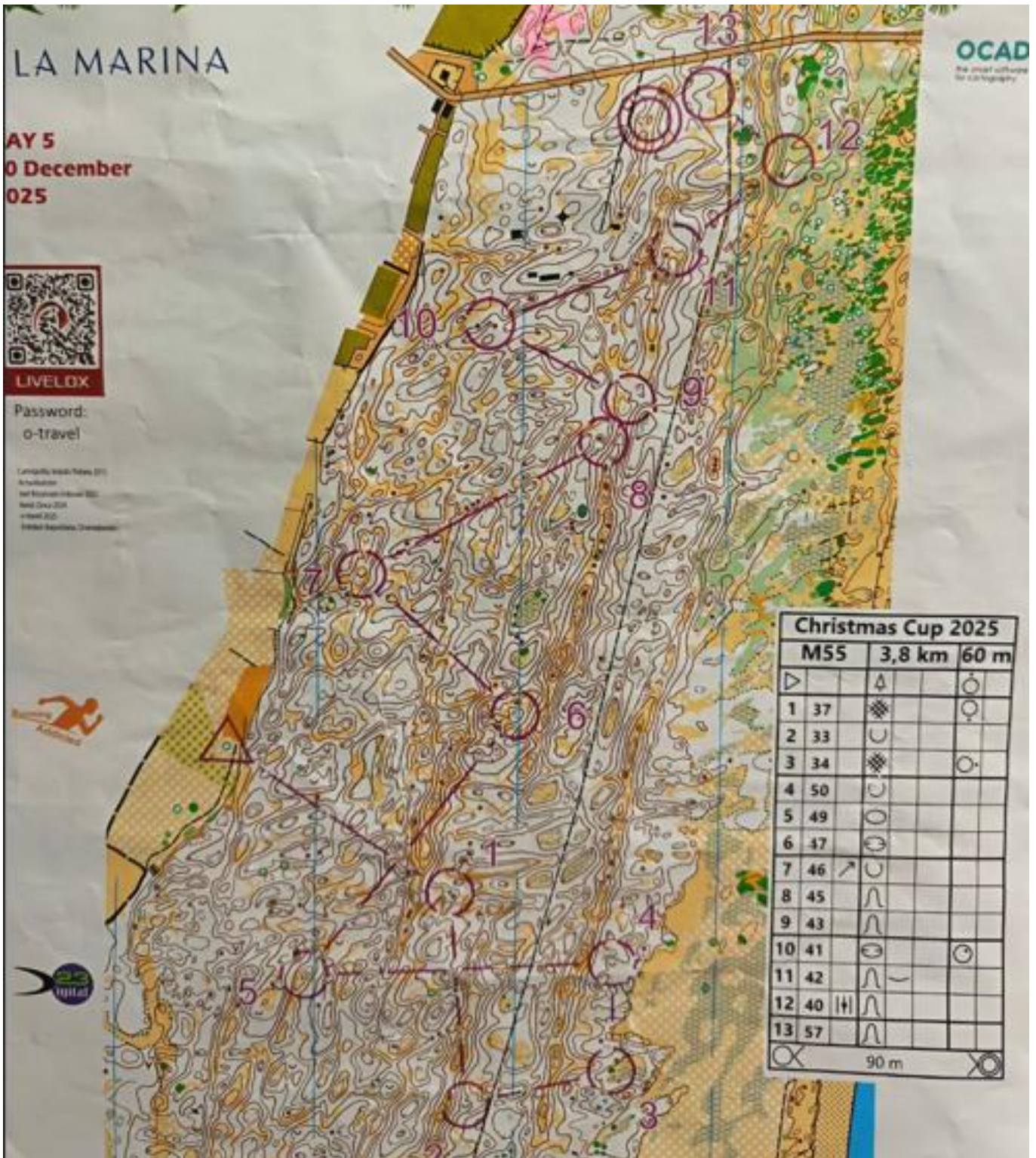
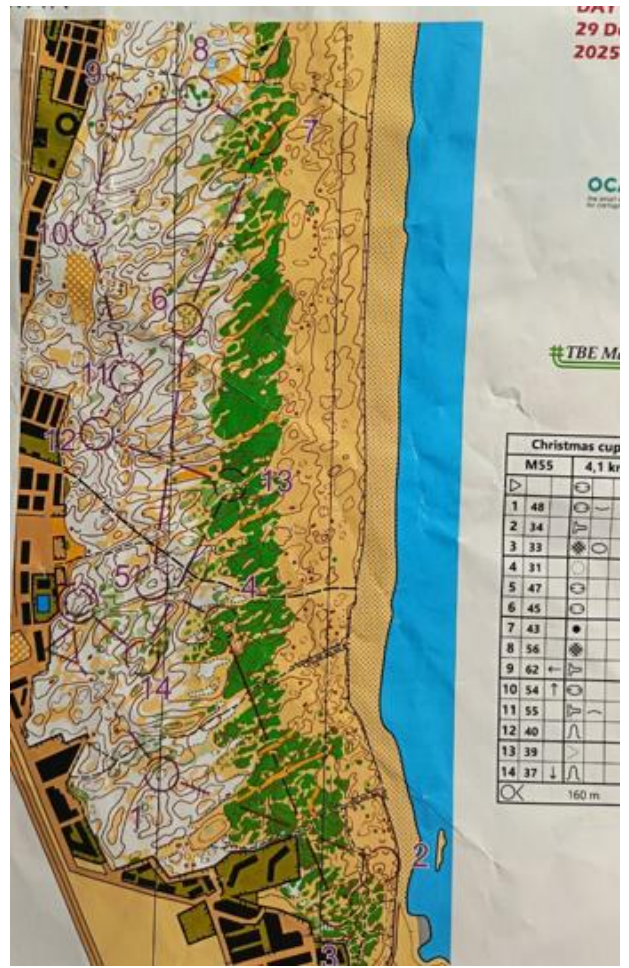

27.12. Toinen kisapäivä Guardamarissa oli saman tyyppistä maastoa kuin ensimmäisenä päivänä, paitsi vihreitä pusikkoja ei ollut ollenkaan. Samaistusvirheiden mahdollisuus oli suuri, joten tarkkana olisi pitänyt olla koko ajan! Kisan jälkeen taas hotellille suihkuun ja syömään, jonka jälkeen päätimme lähteä noin tunnin ajomatkan päähän Saxiin, josta oli harjoituskartta. Matkalla tuli raju ukkoskuuro. Saxissa sade jo taukosi, mutta maastossa oli runsaasti vettä. Päätimme siitä huolimatta lähteä pienelle kävelylle metsään kartan kanssa. Pian huomasimme, ettei rastilippuja ole vielä tuotu maastoon, joten päätimme tehdä vain lyhennetyn maastokatsauksen.

28.12. Kolmannen päivän maastossa Guardamar Surissa olikin sitten enemmän tummanvihreitä matalakasvuisia läpipääsemättömiä pusikoita, jotka tuottivat taas uusia haasteita niitä kierrellessä.

29.12. Neljännen päivän maastossa Guardaman Sur oli aikaisempien sekoitusta. Joka päivä onnistuttiin tyrimään joku rastinväli.

30.12. Viidennen päivän maaston Guardamar Norten kartta oli melkein pä ainoastaan käyräkartta. Karttaan merkityt pienet keltaiset alueet olivat maastossa monin paikoin aika vaikeasti luettavissa ja harjanteet olivat tällä kartalla korkeampia kuin aikaisempina päivinä.

31.12. Varsinainen Christmas Cup olikin sitten taputeltu, mutta viimeiseksi päiväksi saimme harjoituskartan El Molarista (oikealla), jossa oli pienet rastiliput paikoillaan. Sieltä löytyikin hieman eri tyyppinen maasto aikaisempiin verrattuna. Isoja kiviä ei paljon ollut, mutta pientä murikkaa sitäkin enemmän, joten katse piti olla jatkuvasti myös jaloissa, ettei tulisi nilkan nyrjähtämissä.

Ennen kisareissuun lähtöä oli mielessä, että tullaan juoksemaan paljon pehmeässä hiekassa, mutta toisin kävi. Pehmeässä hiekassa juoksua oli todella vähän. Kelien suhteen ennen reissua näytti siltä, että tullaan juoksemaan paljon vesisateessa, mutta toisin kävi. Kaikki kisat ja harjoitukset saimme vedettyä kuivina lyhythiaisissa suunnistuspaidoissa.

Kaiken kaikkiaan oli mukava ja onnistunut reissu. Hauskaa oli suunnistaa aivan erilaisessa maastossa kuin Suomessa. Vaikka välillä oli vaikea ja hauskuus todella kaukana, niin kyllä kannatti lähteä.

Oxana ja Joni Tenhunen

Kohti Kotka-Jukolaa 2026: osa II, vuodet 1979–1983.

Seuraavat viisi kertaa kohti viittäkymmentä

1979 Lapua, Simpsiönvuori

Viiden väliin jätetyn Jukolan viestin jälkeen oli TuMen seuraavan sukupolven partiolaissuunnistajissa virinnyt ajatus osallistumisesta kesällä 1979.

Kenestä ajatus lähti, siitä ei ole muistikuvaa. 1970-luvun loppupuoliskolla lippukunnan, partiopiirin ja Suomen Partiolaisten suunnistuskilpailuja järjestettiin paljon ja niihin myös osallistuttiin aktiivisesti. Myös partiotaitokilpailuissa käytiin useita kertoja vuodessa. Suunnistustaitoja piti siis olla riittävästi myös Jukolaan. Alla taulukko joukkueemme suorituksesta.

Jukola 1979 Lapua		Sijoitus		Ero	Sijoitus		
TuMe 1		Matka km	viestissä	Aika	kärkeen	osuudella	Osuusaika
1	Petteri "Patu" Hirvonen	9,8 - 10,0	380	1:21:07	+16:57	380/591	1:21:07
2	Jyrki "Jykä" Tuominen	9,8 - 10,0	397 (+17)	2:56:09	+43:25	405/591	1:35:02
3	Hannu "Hantta" Arki	12,8 - 13,0	513 (+116)	5:36:24	+1:52:33	562/591	2:40:15
4	Kari "Häiskä" Vainio	12,8 - 13,0	500 (-13)	7:51:29	+2:48:00	483/591	2:15:05
5	Kimmo Laula	7,4 - 7,6	475 (-25)	8:54:32	+2:58:04	295/591	1:03:03
6	Teppo "Kalja" Kallioniemi	7,4 - 7,6	490 (+15)	10:27:03	+3:46:22	505/591	1:32:31
7	Kai "Kaitsu" Nyman	15,0	443 (-47)	12:35:27	+4:20:20	214/591	2:08:24

Kaikki muut paitsi Kalja, olivat ensikertaa Jukolassa. Kalja oli jo kerran juossut TuMe 2:ssa 1972 Paimiossa. Loppusijoituksemme oli siis 443 ja lähteneitä joukkueita oli 591. Aikaa noin 78 km matkaan kului 12.35 ja maalin saavuimme 4.20 kärjen perään.

Mänkijä 3/1979 kertoi asiasta seuraavaa. Jutussa kerrotusta leimausvirheestä ei ole muistikuvaa. Jukolan tulossivuilla joukkueemme on hyväksytty.

JUKOLAN VIESTI

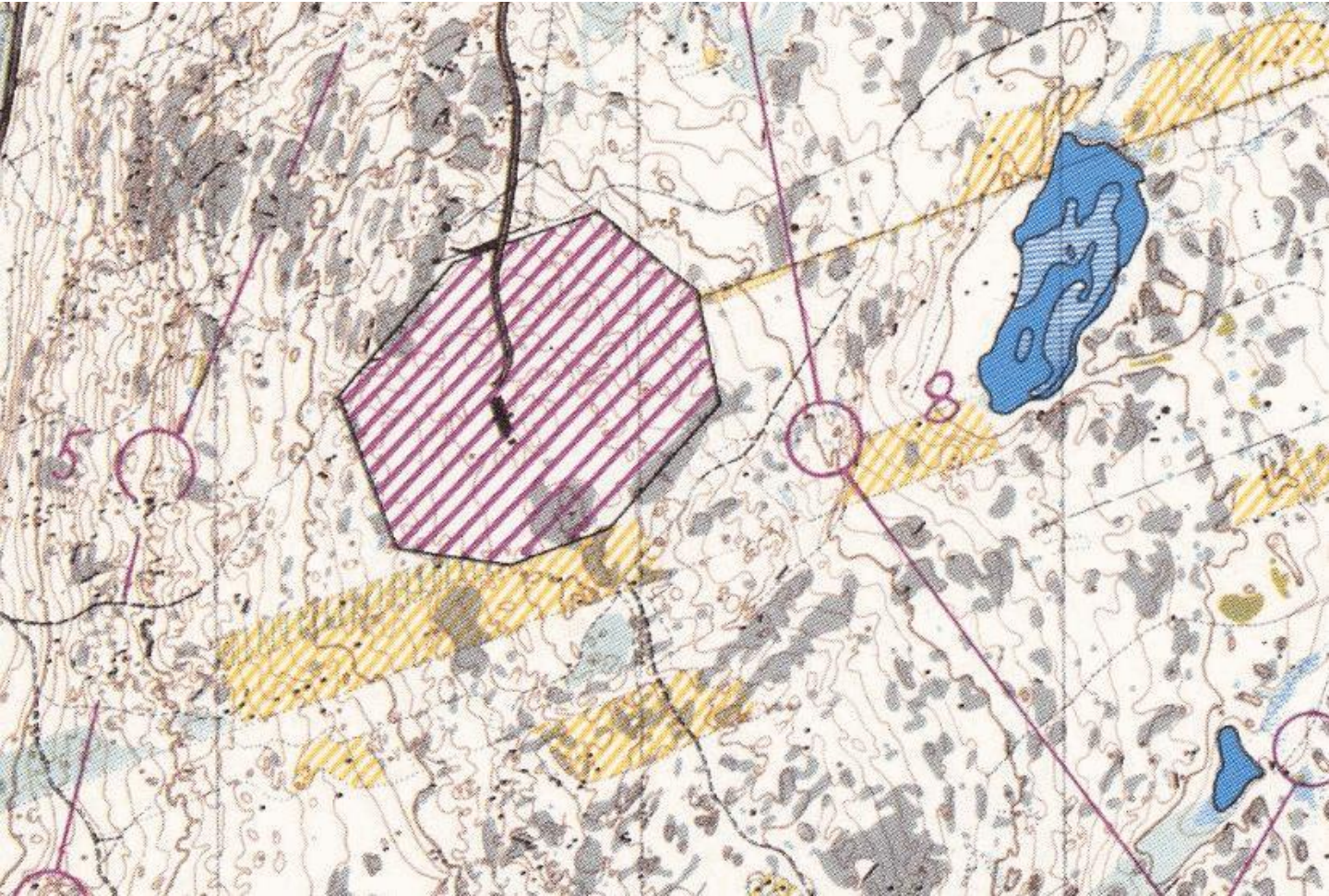
31. Jukolan viesti järjestettiin Lapualla, Simpsiön vuoren maastossa. Paikalle oli saapunut lähes 600 veljesseitsikköä kampailemaan Jukolan viestin voitosta. Mukana oli myös Turun Metsänkävijöiden joukkue, vaikkei nyt ihan voittoa oltukaan tultu hakemaan. Joukkueemme oli saapunut kilpailupaikalle kahdessa osassa, alkupään osuuskilpailijoiden saapuessa ensin. Teltan pystytyksen ja kilpailukeskukseen tutustumisen jälkeen sitten voitiinkin ruveta jännittämään yöllä tapahtuvaa lähtöä. Kilpailu alkoi lauantaiyönä klo 22.30 yhteislähdöllä. 600 suunnistajaa ryntäsi metsään otsalamppujen valojen välkähdellessä ja maan tömistessä.

Kilpailu jatkui, vaihtojen seurattessa toisinaan, pitkin yötä pitkälle seuraavaan aamuun. Matkaa viestissä kertyi yhdelle joukkueelle n. 78 km. Jukolan viestin ratkaisu jäi tänä vuonna loppukirikampailun varaan ja Jukolan viestin sanoman lukemisen kunnia lankesi norjalaiselle Lyn joukkueelle. Meidän joukkueemme juoksi kunniakkaasti reitin läpi, mutta kompastui teknilliseen leimausvirheeseen. Oli hauska olla mukana Suomen suurimmassa jokavuotisessa suunnistustapahtumassa. Ehkä parempi onni ensi vuonna Rovaniemellä? Mukana olivat Patu, Jykä, Häiskä, Kimmo, Kalja, Kaitsu ja

Hantta

Tieto osallistumisestani jäi aika viime tinkaankin. Pari päivää ennen Jukolaa Patu ilmestyi kotioven taakse kysymään, että lähdenkö. Tästä alkoi toistaiseksi 46 Jukolaa kestänyt putki. Oma osuuteni, 3. noin 13 km, meni hyvin, yhtä rastiväliä lukuun ottamatta. Simpsiönvuoren rinteet näyttivät vaikeutensa kesäyön pimeydessä ja onnistuin tekemään pahemman luokan eksymisen. Hävisin seuraavan osuuden juosseelle Häiskälle yli 25 minuuttia. Häiskän osuus oli hajontapari omani kanssa.

Tässä Jukola-sivustolta otettu karttapala Simpsiönvuorelta.

1980 Rovaniemi, Ounasvaara

Ensimmäisessä yöttömän yön Jukolassa napapiirillä TuMen joukkueen suoritus eteni alla olevan taulukon mukaisesti.

Jukola 1980 Rovaniemi		Matka km	Sijoitus		Ero kärkeen	Sijoitus	
TuMe 1			viestissä	Aika		osuudella	Osuusaika
1	Hannu "Hantta" Arki	11,8 - 11,9	285	1:20:23	+15:34	285/507	1:20:23
2	Matti "Masa" Viitanen	11,8 - 11,9	450 (+165)	3:20:05	+1:08:32	479/507	1:59:42
3	Ari "Ärjy" Ääri	13,7	435 (-15)	5:11:32	+1:36:09	412/507	1:51:27
4	Jyrki "Jypä" Eskola	9,5	429 (-6)	6:36:14	+2:10:18	418/507	1:24:42
5	Kari "Häiskä" Vainio	9,5	420 (-9)	8:05:33	+2:43:03	377/507	1:29:19
6	Jyrki "Jykä" Tuominen	7,9	410 (-10)	9:26:53	+3:20:10	372/507	1:21:20
7	Kai "Kaitsu" Nyman	14,3	395 (-15)	11:36:45	+4:08:46	365/507	2:09:52

Huollosta vastasi Pekka "Päkä" Aalto. Joukkueemme loppusijoitus 395 ja lähteneitä joukkueita oli 507. Aikaa noin 79 km matkaan kului 11.37 ja maaliin saavuimme 4.09 kärjen perään. Hyvin pärjänneistä muista TuMelaisista mainittakoon Matti "Masa" Salonen, joka Liedon Parman aloittajana sijoittui joukkueensa mukana kokonaistuloksissa kolmanneksi.

Jypä ja Ärjy kirjoittivat Mänkijässä 3/1980 seuraavaa:

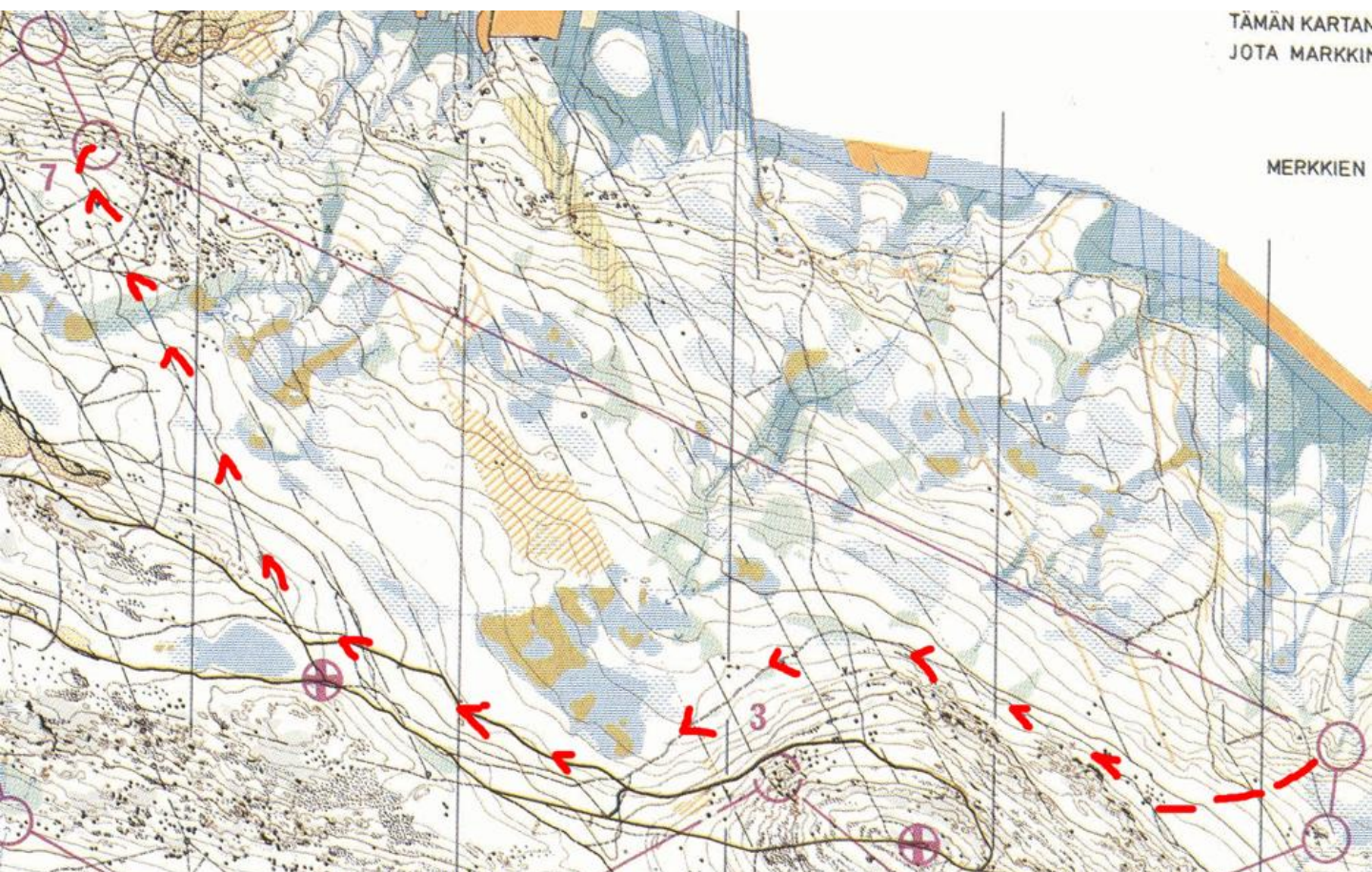
32. Jukolan viesti Rovaniemellä 14-15.6.1980

Perjantai-iltana 13.6. lähti Tuomiokirkon edustalta bussi, jossa oli mm. seitsemän mänkijää päämääränään Rovaniemi ja siellä perinteinen Jukolan viesti. Jukola juosti tänä vuonna Ounasvaaran hiihtokeskuksen maastossa ja olosuhteet olivat loistavat.

Lähtölaukaus pamahti lauantaiyönä klo 23.00 ja n. 600 joukkuetta ryntäsi metsään. Erikoisuutena oli, että otsalamppuja ei tarvittu, koska aurinko paistoi läpi yön. Kilpailu sujui hyvin vaihtojen seurattessa toisiaan ja klo 6.30 saapui ensimmäinen ankkuri maaliin, joka ei kuitenkaan ollut Mänkijä, vaan Ruotsalaisjoukkue OK Ravinenin ankkuri. He saivat kunnian lukea Jukolanviestin perinteisen sanoman. Viimeiset joukkueet saapuivat maaliin kahdeksan tuntia voittajille hävinneenä. Oli hauska olla mukana Suomen suurimmassa suunnistustapahtumassa ja aloimme jo odottaa seuraavaa Jukolanviestiä Rajamäellä. Mukana olivat: Hantta, Masa, Ärjy, Jypä, Häiskä, Jykä, Kaisu ja huoltajamme Päkä.
Jypä ja Ärjy

Kilpailukeskuksena toimiva mäkihyppykeskus on Ounasvaaran pohjoisrinteessä. Oma aloitusosuuteni, noin 12 km, alkoi huonosti. Etelärinteessä olevaa 1. rastia tuli pummattua. Lähdin rinnettä alas huolimattomasti väärästä kohdasta. Olin viimeisten joukossa. Onneksi sain korjattua tilannetta loppuradan hyvällä toteutuksella. Erityisesti tilanne parani pitkällä pohjoisrinteen suuntaisella välillä. Tein reitinvalinnan nousemalla takaisin ylärinteeseen ja sitten polkuja ja linjaa pitkin lähelle rastia. Suoraan rinnettä puskenneet kertoivat, että rinne oli yhtäaikaan soinen, kivinen ja puskainen eli erittäin raskas ja hidas. Alla kuva rastivälistä.

Aloitusosuuden lopussa oli erikoinen tapahtuma kärjen juostessa viimeistä rastiväliä. Hyppymäen laskeutumisrinne oli karttaan merkitty kielletyksi alueeksi, mutta kielletyn alueen nauha oli jäänyt laittamatta. Useampi kymmenen joukkuetta ehti oikaista laskeutumisrinnettä, ennen kuin järjestäjät tulivat paikalle laittamaan nauhaa ja ohjaamaan juoksijoita. Oikaisulla säästi parin käyrän nousun. Oikaisijoiden joukossa muun muassa Kurikan Ryhdin Juha Mieta, vaihtosija 11. ja Pargas IF:n Arto "Artsi" Virtala, vaihtosija 10. Artsi edusti myöhemmin useamman vuoden TuMea. Alla kuva rastivälistä.

Oma vaihto sijoitukseni oli 285 / 506. Puomilla annoin kartan Matti "Masa" Viitaselle. Hän asui silloin Lapissa ja vahvisti näin turkulaista joukkuettamme pohjoisten seutujen osaamisellaan.

1981 Hyvinkää, Kytäjä

"Kura-Jukolaan" lähdettiin vain kuuden suunnistajan voimin. Juoksujärjestyksen selvittäminen vaati melkoista salapoliisityötä, koska Jukolan tulosarkistosta löytyvä ei pidä paikkaansa. Tässä taulukko joukkueemme suorituksesta oletetussa järjestyksessä.

Jukola 1981 Kytäjä			Sijoitus		Ero	Sijoitus	
	TuMe 1	Matka km	viestissä	Aika	kärkeen	osuudella	Osuusaika
1	Petteri "Patu" Hirvonen	10,4 - 11,0	592	1:59:09	+42:26	592/749	1:59:09
2	Kimmo Laula	10,3 - 10,9	502 (-90)	4:11:33	+1:22:41	439/749	2:12:24
3	Hannu "Hantta" Arki	13,7	478 (-24)	6:48:08	+2:00:55	474/749	2:36:35
4	Pekka "Päkä" Aalto	7,1 - 7,5	545 (+67)	9:14:19	+3:08:13	604/749	2:26:11
5	Kari "Kake" Hurri	7,1 - 7,5	508 (-37)	10:46:43	+3:37:00	349/749	1:32:24
6	Hannu "Toippa" Toivonen	9,5 - 10,0	489 (-19)	13:16:27	+4:44:15	474/749	2:29:44
7	Hannu "Hantta" Arki	15,0 - 15,5	462 (-27)	17:50:10	+7:23:37	484/749	4:33:43

Loppusijoituksemme oli siis 462 ja lähteneitä joukkueita oli 749. Aikaa noin 76 km matkaan kului 17.50 ja maalin saavuimme 7.24 kärjen perään. Mainittakoon vielä, että maaliin selvisi vain 494 joukkuetta. Keskeyttäneitä/hylättyjä oli siis 245 eli 33% lähteneistä. Lienee ennätys.

33. JUKOLAN VIESTI

Rajamäki 13.–14.6.1981

Lähdimme matkaan kololta Toipan ja Patun Fiатеilla. Joukkueemme vahvuus oli vain 6 henkilöä normaalin 7 sijasta. Päkä, Toippa, Hantta, Patu, Laula ja minä.

Ilmaa ei tosiaankaan voinut sanoa kauniiksi, mutta kilpailuinto ja mänkijähenki olivat silti korkealla. Saavuttuamme kilpailupaikalle pysäköimme autot tosi kuraiselle pellolle ja ihmettelimme miten ne tullaan saamaan pois siitä. No sehän ei ollut sen ajan ongelma ja se ongelma tuli olemaan edessä vielä muillakin.

Sää ei ollut parantunut yhtään, mutta silti ihmisiä oli saapunut jo aika paljon ja lisää oli tulossa koko ajan.

Pystyimme telttamme pellolle jonka kosteuspitoisuus oli mielestämme liian suuri, eli vettä ja kuraa oli teltan sisälläkin nilkoihin asti. Saatuaamme tavarat teltaan siirryimme seuraamaan Venlojen viestiä.

Katseltuamme tarpeeksi kauan sateessa viestin hidassoutuista kulkua siirryimme teltaan, joka nyt edes hieman suojeli meitä kastumiselta. Aika kului nopeasti ja pian kello olikin melkein 22.00 ja Jukolan viestin lähdön hetket käsillä. Meiltä lähti viestiä viemään aloitusosuuksiin erikoistunut Patu metsän vihreässä suunnistuspuvussa.

Lähtö oli näyttävä. Yli 700 joukkuetta lähti matkaan taistelemaan paremmuudesta. Ilta oli jo hämärtynyt ja sade ropisi pikku hiljaa telttakylän päälle. Lähdimme jälleen teltaan lepäilemään, keskittymään ja tutkiskelemaan mallikarttaa ja odottelamaan oman viestivuoromme alkamista...

Teltaan saapui Patu litimärkinä, kuraisena ja kylmissään. Hän oli suoriutunut radastaan kunnialla ja seuraava viestinviejä oli jo matkassa. Patun, lämmitettyä sen verran, että hän pystyi puhumaan, hän kertoi metsän olevan tosi märkä. Kalliot olivat kuulemma tosi liukkaista, purot oja, ojat jokia, suot todella upottavia ja hakkuuaukeat todella tappavia, eivätkä korkeuserotkaan kuulemma mitään pieniä olleet. No tämä uutinen ei tietenkään ollut mitään kivaa kuultavaa, mutta "joka leikkiin ryhtyy, se leikin kestäköön."...

Kello oli noin 05.00 ja minun vuoroni oli lähteä sateeseen odottamaan edellistä viestinviejää. Päästyäni teltasta huomasin, että kura oli vain lisääntynyt eikä sateeseen ollut hellittänyt yhtään. Verryttelyalueella olikin kuraa jo puoleen sääreen parhaimmissa kohdissa, joten verryttely sanakin kuullosti aika humoristiselta olosuhteet nähden. Kotvan odotel-

tuani saapuikin Päkä edelliseltä osuudelta ja niin minä pääsin matkaan. Heti kartan saatuaani huomasin, ettei reitti mikään aivan helppo ollutkaan. Lähtöviitoitus jo tuotti suuria vaikeuksia minulle, koska kuraa siinä oli keskimäärin polveen asti. Pienten- ja hieman suurempien töppäysten muutaman suohon uppoamisen ja lukuisan uuvuttavan ylämäen jälkeen olinkin jo loppusuoralla ja kohta päästämässä verryttelyalueella odottaneen Toipan matkaan.

Reitin juostuani olin litimärkä ja todella kylmissään ja niin olivat kaikki muutkin lähistöllä näkyvät suunnistajat. Kuumen suihkun jälkeen olo oli jo paljon parempi. Saavuttuani suihkusta olikin supersuunnistajamme Hantta pukeutunut suunnistusasuunsa ja toiseen kertaan päällensä, tarkoituksestaan juosta vielä toinen kerta (miehistöpulamme vuoksi). Hantan juostua vielä viimeinen osuus ja saavuttua uupuneena maaliin. Kisan suorittaneina aloimmekin purkaa teltaa ja pakkaamaan kuraisia makuupussejamme ja muuta irtaimistoamme. Sen jälkeen suuntasimme autoille ja pienten työntö operaatioiden jälkeen saimme ne irti ja kotimatka pääsi alkamaan. (Mitään palkintoja meidän ei tarvinnut jäädä odottamaan). Päästyämme Turkuun aurinko paistoi lähes kirkkaalta taivaalta ja niin se oli kuulemma paistanut koko viikonlopun ajan, mutta eipä vaan paistanut Rajamäeltä.

Jukolan veisti -81 jäi mieleen kuraisena ja märkinä kisana. Onneksi kisajärjestelyt oli tehty hyvin ja onneksi selvitimme kisan kunnialla.

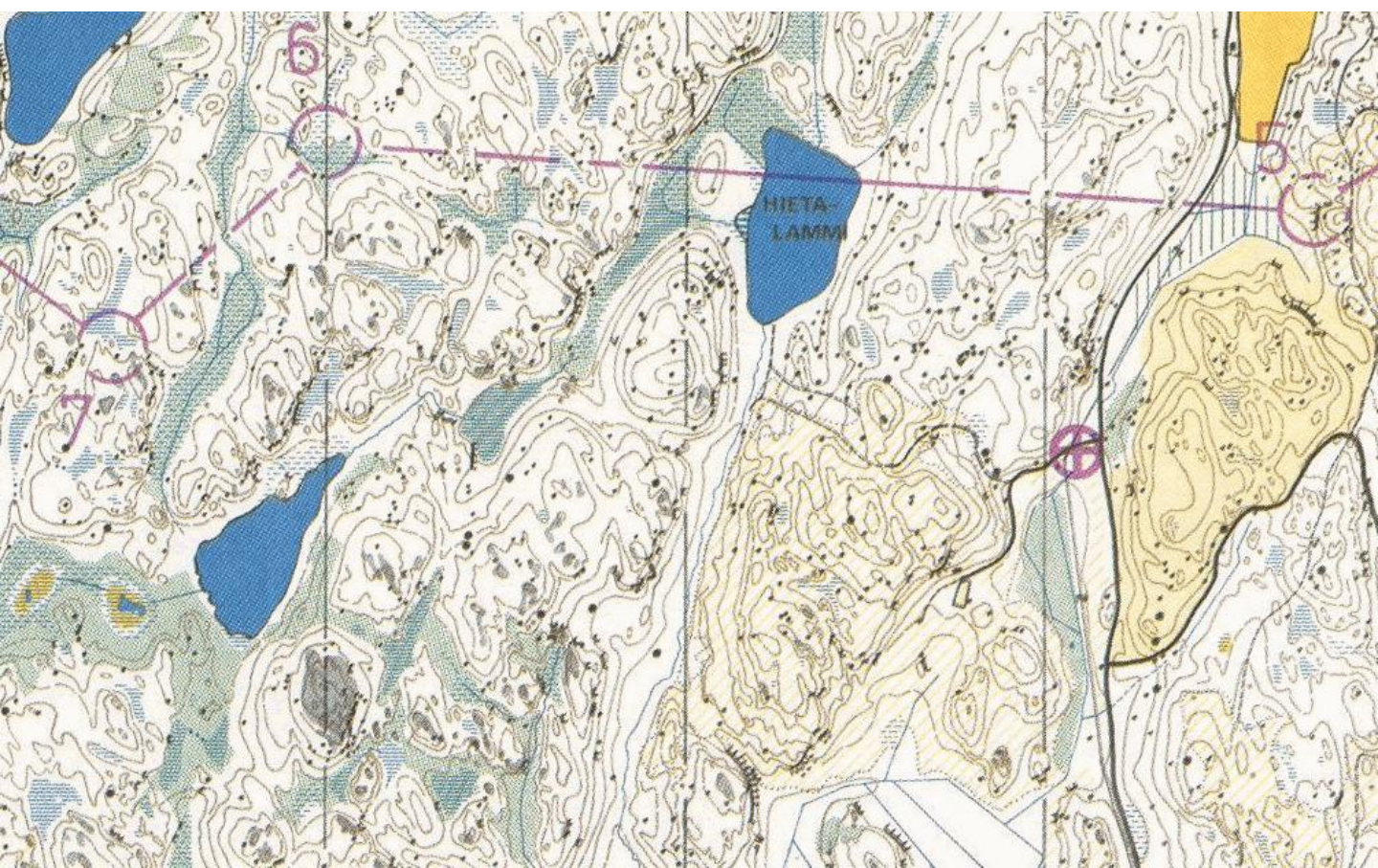
Kilpailuterveisin: Kake

Vajaamiehisessä joukkueessamme minulle tuli 2 osuutta juostavaksi. 3-osuus oli pituudeltaan 13,7 km ja aikaa meni 2.36. Jatkuvassa sateessa eteneminen, sen aikaisella patteriotsalampulla, oli melko haastavaa. Edellisenä vuotena Rovaniemellä käyttöön otettu Tyvek-karttamateriaali osoitti myös heikkoutensa. Kartta alkoi haalistua jatkuvassa vesisateessa melko nopeasti. Useampi pikku pummi tuli rastien läheisyydessä. Melko yksin sai matkaa tehdä. Osuuden päätteeksi jaksoi vielä juosta viimeiseltä rastilta kurassa karttatelineen kautta puomille antamaan kartan Päkälle.

Menin teltalle ja vaihdoin kuivaa päälle. En jaksanut käydä pesulla, sadevesi oli jo huuhtonut pahimmat kurat pois. Söin ja join vähän, liian vähän, ja menin nukkumaan. Makuualustan valinnassa olin onnistunut hyvin. Sen aikainen ilmapatja kellui hyvin kuravedessä.

Ankkuriosuudelle, 15,5 km, lähdöstä minulla ei ole oikein mitään muistikuvaa. Kuraiset ja märän suunnistusvaatteet puin uudelleen päälle. Lähdinkö osuudelle Toipan lähettämänä vai oliko silloin jo uusintayhteislähtö?

Osuuden puolessa välissä tapahtunut on kuitenkin jäänyt mieleen. Kuljin metsäautotietä, jonka varrella oli ensiapupiste. Sen kohdalla oli pakko ryhdistäytyä ja tapaila juoksua. Järjestäjät poimivat pois kisasta huonokuntoiset. Minun onnekseni edessäni meni vielä huonokuntoisempi. Vaikka hän hoiperteli tien laidasta laitaan, hän ei ollut suostuvainen järjestäjien kehotukseen keskeytyksestä ja yritti karata jatkamaan. Taisi olla alkupään osuuksien viejä, kun oli lamppu päässä.

Ilkka Saarimäen valokuva kisakeskuksen olosuhteista.

Minulla kului ankkuriosuuteen 4.34. Se on TuMe:n pituusennätys osuusajassa. Se jää kuitenkin kauaksi tämän Jukolan pisimmästä osuusajasta. Hyvinkään Ponteva 3:n ankkuri viihtyi metsässä 6.41.

1982 Liperi, Pärnävaara

Liperin supikkoon lähdettiin toisen kerran peräkkäin vain kuudella suunnistajalla. Tässä taulukko joukkueen suorituksesta.

Jukola 1982 Liperi TuMe 1		Matka km	Sijoitus viestissä	Aika	Ero kärkeen	Sijoitus osuudella	Osuusaika
1	Petteri "Patu" Hirvonen	12,5	494	1:59:36	+37:53	494/727	1:59:36
2	Hannu "Hantta" Arki	12,5	389 (-105)	3:56:58	+1:09:33	317/727	1:57:22
3	Kari "Häiskä" Vainio	12,5	447 (+58)	6:09:39	+1:59:45	527/727	2:12:41
4	Esa "Epo" Toivonen	8,0	470 (+23)	7:44:21	+2:51:24	567/727	1:34:42
5	Hannu "Toippa" Toivonen	8,0	502 (+32)	9:29:07	+3:16:10	579/727	1:44:46
6	Jaakko "Jakke" Hirvonen	10,0	458 (-44)	10:54:10	+3:37:42	265/727	1:25:03
7	Hannu "Hantta" Arki	15,0	473 (+15)	13:34:38	+4:42:22	570/727	2:40:28

Huollosta vastasi taas Pekka "Päkä" Aalto. Epo ja Jakke saivat ensikasteensa Jukolasta, muut olivat jo kokeneita konkareita. Joukkueemme loppusijoitus 473 ja lähteneitä joukkueita oli 727. Aikaa noin 79 km matkaan kului 13.38 ja maaliin saavuimme 4.42 kärjen perään.

Minulle lankesi taas 2 osuutta juostavaksi, vaikka viime vuoden jälkeen olin vannonut, että niin en enää tee. Keli oli kuitenkin tällä kertaa suosiollisempi ja supikkomaasto helppokulkuisempaa, vaikka noustavaa käyrää oli riittävästi.

Lippukuntamme oli perinteisesti mukana tänäkin vuonna Jukolassa, jossa vuosittain käydään tiukka kamppailu Hemen kanssa. Viime vuosina olemme kuitenkin varsin helposti hallinneet mänkijöiden viestikuninkuutta.

Matkamme alkoi lauantaiamuna jo neljältä, kun Kololta lähdimme omilla autoillamme kohti Laitilaa, josta jatkoimme sitten Laitilan Jyskeen bussilla kohti Liperiä.

Perillä seurasimme ensin Venlojen viestiä ja keskityimme omaan koitokseen. Kisakeskuksessa törmäsi myös moneen tuttuun ja vanhaan mänkijään, joten osa illasta kului valtavalla alueella kiertelyyn ja jutteluun. Järjestäjät olivat rakentaneet varsinaisen Jukolan kylän, jossa kaupattiin melkeimpä mitä tahansa.

Sää oli menomatalla varsin suotuista, mutta illalla juuri ennen kilpailujen alkua alkoi sade, joka kuitenkin jäi varsin lyhytaikaiseksi kiusaksi.

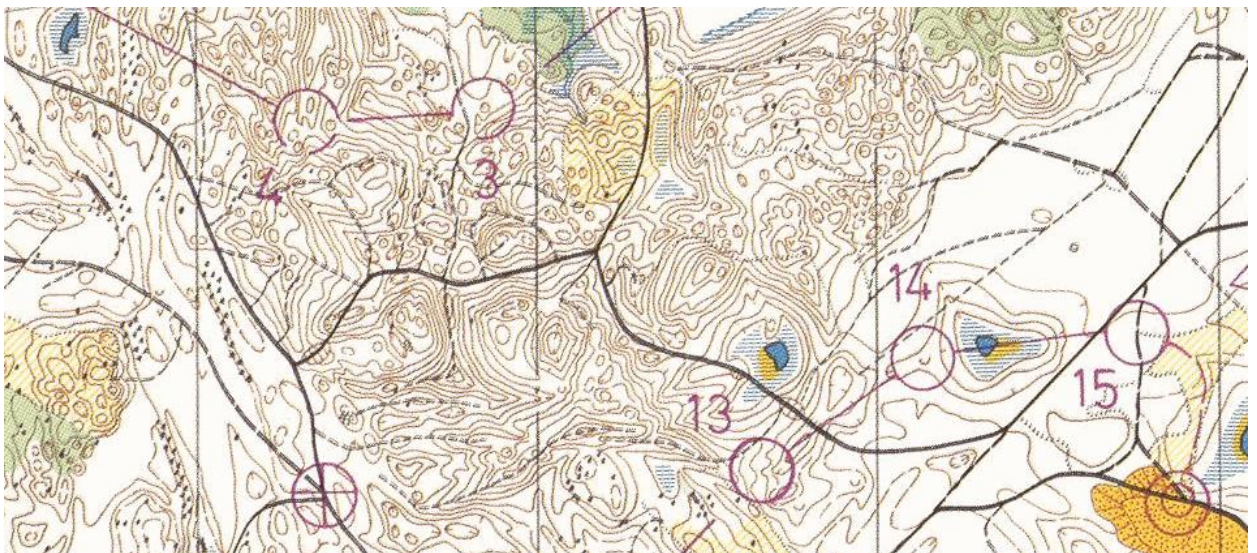
Miesten viesti alkoi kello 22.30, jolloin yli 700 joukkuetta rynni metsään. Siinä rytäkässä metsään syöksyi myös meidän aloittaja Patu. Maasto tuntui meistä kovin oudolta ja hankalalta kaikkine mäkineen ja suppineen, mutta ei se meidän menoa haitannut. Jokaisella meni osuus ihan nappiin ja tuloskin oli ihan tyydyttävä: noin 500. yli 700:sta maaliin tulleesta. Parhaimmillaan olimme jopa alle neljän sadan. Joukkueemme kilometriaika oli noin 10 minuuttia. Raskaimman urakan teki jälleen Hantta juoksemalla mainiosti ankkuriosuuden, jonka pituus oli 15 km. Myös Jakken loistava suoritus kannattaa mainita, sillä hän juoksi 10 km lenkin reilusti alle puolentoista tunnin. Ensikertalaisia Jukolassa olivat Jakke ja Epo.

Jukolan voitto meni jälleen Ruotsiin, OK Ravinen voitti jo toisen kerran Jukolan. Hyvin pärjäivät myös PIF:ssä juosseet mänkijät, vaikka Kurppaa kiusasi juuri kilpailupäiväksi puhjennut kuume.

Paluumatka sujui kaikilla nukkuessa, joskin Häiskällä junassa. Toipalla lentokoneessa ja muilla bussissa. Ei ole epäilystäkään, etteikö joukkueemme ole mukana myös ensi vuonna Kouvolassa.

Meidän veljesseitsikko oli Toippa, Hantta, Patu, Jakke, Päkä, Epo ja Häiskä.

Ensimmäinen osuuteni, 2. osuus 12,5 km, meni melko virheettömästi ja vauhtiakin yritin pitää sitten, että jaksaisin myös ankkuriosuuden. Viimevuodesta oppineena, myös tankkaus osuuksien välillä hoidettiin huolella. Ankkuriosuus, 15 km, oli jaettu kahteen osaan. Ensin 10 km, joka oli hajontapari 6. osuuden kanssa ja sitten putkiloppulenkki uudella kilpailukeskuksesta saadulla kartalla. Ensimmäinen kymppi meni ihan hyvin vielä voimia säästellen, mutta loppulenkin ensimmäinen rasti tuotti suuria vaikeuksia. Tuli noin 15 minuutin pummi. Taisin innostua yrittämään liikaa joukkuekavereiden kannustuksesta kartanvaihdon yhteydessä.

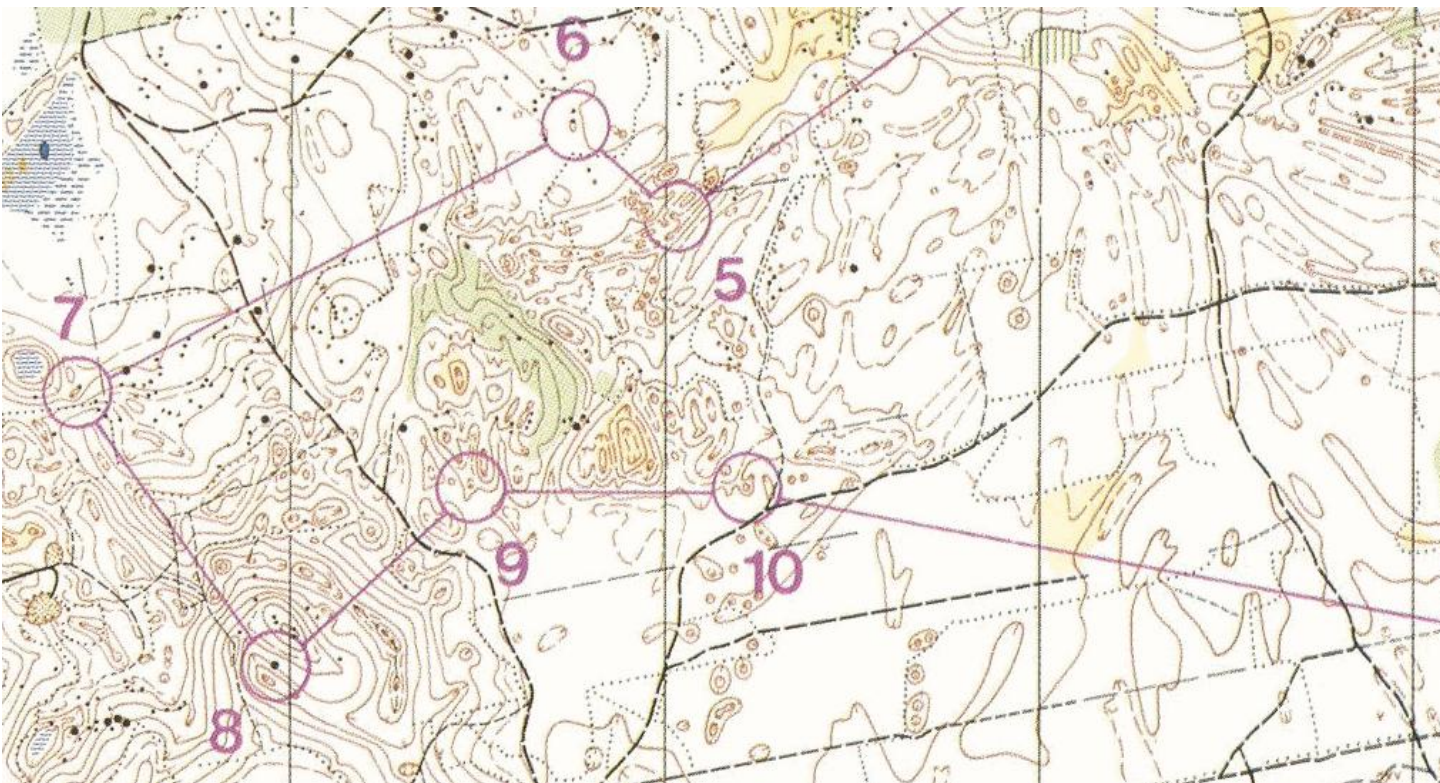

1983 Valkeala, Selänpää

Valkealan Selänpään osittain tasaiseen ja osittain supikkoiseen maastoon lähdettiin seuraavalla seitsikolla.

Jukola 1983 Valkeala TuMe 1		Matka km	Sijoitus viestissä	Aika	Ero kärkeen	Sijoitus osuudella	Osuusaika
1	Petteri "Patu" Hirvonen	11,6	682	1:42:42	+41:41	682/799	1:42:42
2	Hannu "Hantta" Arki	11,6	532 (-150)	3:11:41	+52:20	357/799	1:28:59
3	Hannu "Toippa" Toivonen	13,0	615 (+83)	5:31:40	+1:45:02	692/799	2:19:59
4	Kari "Häiskä" Vainio	8,0	592 (-23)	6:41:01	+1:56:56	439/799	1:09:21
5	Esa "Epo" Toivonen	8,0	595 (+3)	8:03:06	+2:34:01	606/799	1:22:05
6	Jaakko "Jakke" Hirvonen	12,9	589 (-6)	10:01:52	+3:21:01	598/799	1:58:46
7	Jari "Pepsi" Eskola	15,5	561 (-28)	12:23:24	+4:12:20	465/799	2:21:32

Joukkueemme loppusijoitus 561 ja lähteneitä joukkueita oli 799. Aikaa noin 81 km matkaan kului 12.23 ja maaliin saavuimme 4.12 kärjen perään.

Mänkijässä 3/1983 oli erittäin kattava juttu Jukolasta. Jokainen viestinviejä kertoi omasta osuudestaan. Juttu kokonaisuudessaan tämän Suunnistusmänkijän lopussa.

Tämä oli viimeinen Jukola, jossa mentiin pelkästään partiolaissuunnistajilla. TuMen partiolaisten "suunnistuskerhon" toiminta laajeni enemmän suunnistusseuramaiseksi. Jukolan viestin kärkisijojen tavoittelu alkoi.

Hannu "Hantta" Arki

MÄNKIJÄSEITSIKKO JUKOLASSA

Me mänkijät olimme jälleen mukana maailman arvostetuimmassa suunnistuskilpailussa – Jukolan Viestissä.

Lähellä se kuitenkin oli: joukkueiden juoksujärjestys oli ilmoitettava lauantaina klo 13. mennessä ja automme pysähtyi kisakeskuksen portille 12.50, onneksi Patu joukkueemme aloittajana ehti alkuverryttelyksi viedä ilmoittautumislomakkeen ajoissa toimistoon. Muut joukkueet olivat tietysti jo tyytyväisenä myhällleet yhden kilpailijan olevan poissa pelistä.

Kiireemme ei ainakaan johtunut autosta, sillä olimme erittäin tyytyväisiä lainaamaamme 9-hengen mersuun. Sen lisäksi, että auto pelasi moitteettomasti, oli siinä korkea varustelutaso ja toiseksi se tarjosi niitä parhaimman tilaisuuden luoda joukkuehenkeä, vaikka joukossa oli yksi vihollinenkin: Piffenin Jypä. Kiireeseen sen sijaan vaikutti se, että Hanttaa (ja Hantan tyttöystävää) ei meinattu löytää Salosta, koska Häiskän tiedot osoitteesta olivat vähän puutteelliset.

Eivät vaikeudet vielä loppuneet: Pepsi oli tullut Jukolaan ja Selänpään lentokentälle suoraan Joensuusta ja hänet olisi löydettävä 15.000 hengen joukosta ennen ankuriosuuden alkua. Onneksi Pepsi löysi meidät jo lauantai-iltapäivänä.

Kilpailukeskuksessa pystytimme teltan, jonka jälkeen osa jäi suoraan levyttämään. Jotkut sentään menivät seuraamaan Venlojen Viestiä, ainakin Häiskä, jonka oli tehtävä lehtijuttu. Selvää hermoilua oli joukkueestamme nähtävissä, sillä meistä kolme kävi illan kuluessa hakemassa EA-pisteestä asperinia pää- ja selkäsärkyyn.

Vähitellen sitten lähestyi kello 22.00, jolloin viestin aloittajien oli kokoonnuttava lähtöpaikalle. Kovan työn jälkeen saimme Patun hereille ja puettua lippukuntamme uuteen suunnistuspukuun. Uusi puku tietysti siivitti meitä kaikkia kovaan menoon, Pepsi jopa ei raskinut laittaa kilpailunumeroa joka olisi peittänyt tekstiä.

Ilmeisesti Patu ehti ajoissa paikalle, me muut emme nimittäin ehtineet saattaa häntä, koska automme TV:stä tuli Benny Hill Show.

Mitä sitten meille tapahtui yöllä ja aamulla metsässä. Niistä tunnelmista ja kokemuksista jokainen kirjoitti itse paluumatkalla seuraavasti:

1. osuus: Patu

"Venlojen Viestiä katsellessani olin seurannut Baekkelagetin tyttöjen valmistautumista ja olin päättänyt ottaa mailia huippujoukkueesta. Heidän taktikkana oli juosta ennen lähtöä puolisen tuntia välillä spurtteja ottaen, ja sen mukaan minäkin sitten toimin.

Kun sitten kutsuttiin karttojen taakse puuskutin ja sydämeni hakkasi kuin peruskuusiin ammutulla karhulla. Starttasin Jukolan Viestissä muuten yhdeksänneltä

riviltä. Lähtöpamauksen jälkeen vyöryin massan mukana tuoppien ja tuupittavana ollen ykkösrastille asti. Siellä huokaisin vihdoin helpotuksesta – olin jälleen kerran selviytynyt musertavan miesmassan jaloista.

Baekkelagetin tyttöjen taktikka puri aina 11. rastille asti, mutta sitten taisi olla pelkästään Baekkelagetin tytöt mielessä, koska pummasin pahan kerran kaksi seuraavaa rastia. Loppu siinä menikin sitten steppaillen ja lähetin Hannun seuraavana metsään."

2. osuus: Hantta

"Hermostuttavin osa viestistä oli oman osuuden alkamisen odottaminen. Valotaululla oleva vaihtaneiden lukumäärä kasvoi huolestuttavasti ja Patua ei vain kuulunut. Patu saapui kuitenkin vaihtoon aivan säädyllisessä ajassa.

Lukuunottamatta kolmea ensimmäistä rastiväliä, suunnistus oli oikea uran valintaa ja uran suunnassa pysymisen tarkkailua. Rastit löytyivät ilman pummeja eikä reitinvalinta vaikeuksia ollut urista johtuen. Ottaen huomioon sen, että olin viidettä kertaa tänä vuonna suunnistamassa, oli suoritukseeni enemmän kuin tyytyväinen. Aikarajaksi olin asettanut 2 tuntia, mutta sain alitettua tavoiteaikani yli puolella tunnilla. Yleisesti ottaen rata ja maasto olivat helpompia kuin edellisessä Jukolan Viestissä. Seuraavana viestin viejänä oli Toippa.”

3. osuus: Toippa

”Ennen osuuttani alkua pohdin ja jännitin sitä, mitenkä pimeää on vielä silloin, kun lähdän metsään. Pimeys olikin melko täydellinen Hantan tuotua viestin minulle. Pimeässä eteneminen osoittautui kuitenkin helpoksi ja alussa suht’ nopeastikin. Metsään oli siinä vaiheessa

muodostunut jo niin vahvat polut ja juoksu-urat, että suunnistamiseen ei tarvinnut kiinnittää paljonkaan huomiota. Edettyäni vähän ylipuolivälin alkoi vaikeampi suppaosuus. Maaston vaikeutuminen ja lisääntynyt väsymys aiheuttivat loppuosalla muutaman harmittavan pummin. Muuten tämä ns. pitkä yöosuus oli mielenkiintoinen kokemus, vauhtia tietenkään olisi saanut olla enemmän.”

4. osuus: Häiskä

”Siiryin yllättäen lyhyelle (8 km) nelososuudelle selkävaivojeni vuoksi. Toippa tuskin hurrasi joutuessaan vaihtamaan osuutensa kanssani. Hienosti Toippa kuitenkin homman hoiteli.

Pääsin metsään hyvin jo valoisassa eli noin neljän aikaan. Aluksi oli kepitystä yli kilometrin verran ykköselle tietä ja linjaa pitkin, Sitten tuli pari tarkkaa ja lyhyttä väliä ja olin huomaamatta jo ehtinyt juomarastille.

Koko reittini kiersi suppa-alueella, mutta suurena apuna olivat metsään muodostuneet urat. Viitosella tuli kuitenkin muutaman minuutin haku oikeastaan vain oman arkailuni vuosi. Myös seiskalla turhaan empisin kun olisin voinut vain mennä täysillä. Lopussa sensijaan vauhti kostautui: hain monen muun lailla viimeistä rastia ihan kisakeskuksen vierestä. Saman aikaan myös jaloissa alkoi armoton suonenveto, mutta loppuviitoksella ei se enää haitannut, samoin selkää kesti koko matkan. Tulos tyydytti, vaikka pari minuuttia olisi voinut tiputtaa pois, alitin silti reilusti oman tavoiteaikani."

5. osuus: Epo

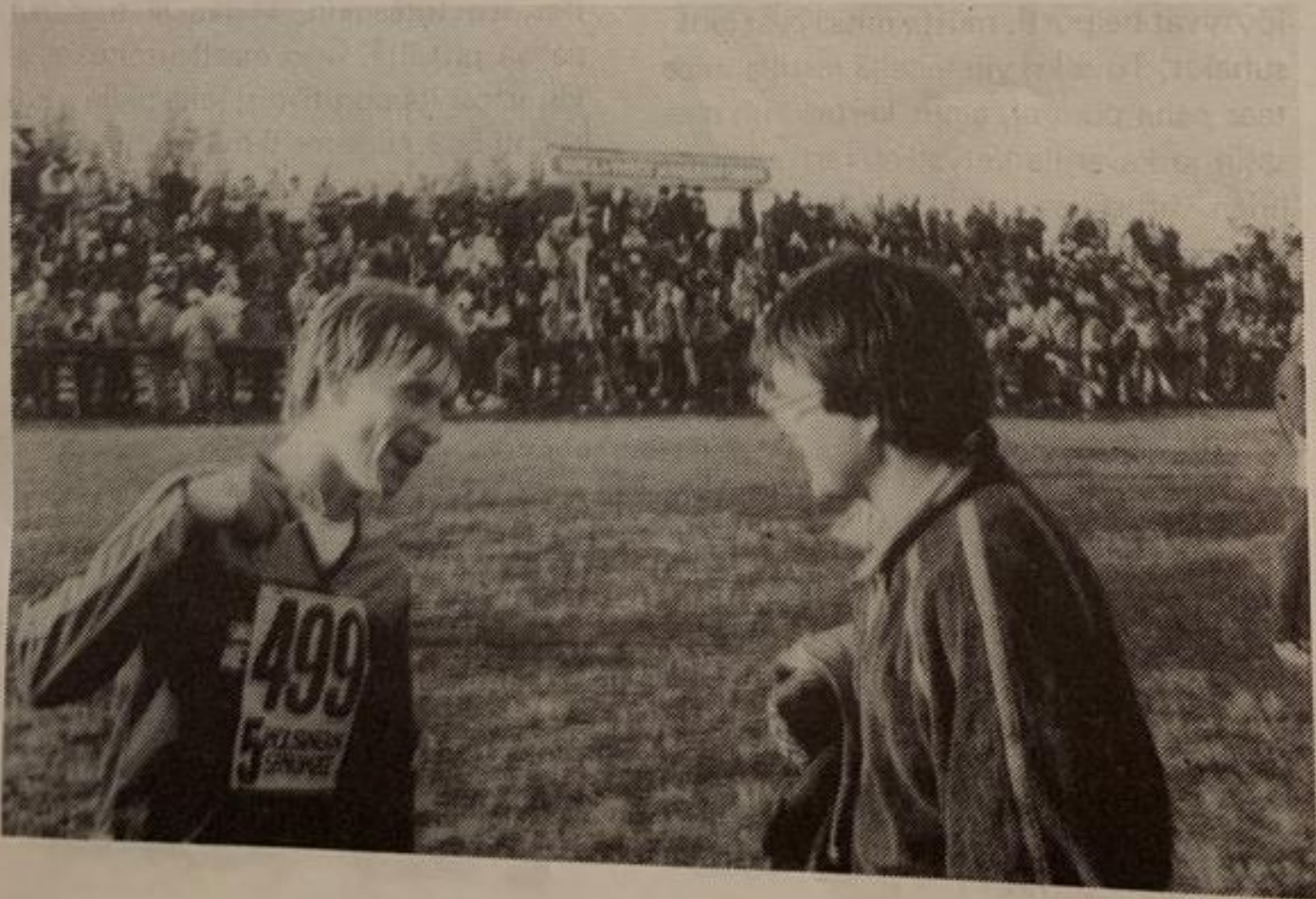
"Häiskän vauhdista maaliviitoksella jo näki, että menohaluja on riittänyt Vehkalahden 6. mies tuli yht'aikaa vaihtoon, mutta Häiskä ei antanut yhtään periksi. Aika hyvin lähti liikkeelle, kolme ensimmäistä meni nappiin, mutta sitten tuli

aina ne pakolliset töpit kolmella seuraavalla. Loppu menikin aika kivasti, jos ei ota huomioon, että viimeinen tuli otettua varman päälle maaliviitoksen kautta. Joten tyytyväinen täytyy olla, vaikka se 10 min kilometrivauhti ei aivan rikkoutunut. Pääasia, että muutkin joukkueet viipyivät osuuksillaan, enkä siis pudottanut joukkueemme sijoitusta."

6. osuus: Jakke

"Epo toi minulle viestin juuri siihen aikaan, kun olin laskenut; hyvä kun ei tarvinnut odotella. Masentavinta Jukolassa on odottaa vaihtoa pitkään. Kartta, jonka sain, oli isompi kuin Finlaysonin pusilakanat. Oma reittini kiersi tietysti koko kartan alan.

Matka 1. rastille oli heti pisin väli. Onneksi reitinvalinta oli onnistunut eikä rastiakaan tarvinnut hakea yhtään. Psykologisesti kisa on alkanut hyvin. Kakos- ja kolmosrastit löytyivät myös heti.

Fiilis kohoaa, mutta juoksuhaluja ei löydy. Pitäisi saada aggressiivinen taisteluolo, mutta tuntuu silti, että olen yksin metsässä, muita ei näy. Nelosrastilla tulee kuitenkin paha pummi, kaksi hakkuuaukeata vierekkäin merkattu eri kartta-merkeillä, hakua tulee paljon. Periksi ei saa kuitenkaan antaa, seuraavat rastit löytyvät helposti, mutta missä ovat juoksuhalut. Toiseksi viimeisellä rastilla tulee taas paha pummi, ainut kertaa kun peesasin ja kaverilla tietysti eri rasti, ystävällinen varusmies kertoo kuitenkin missä olen ja nopeasti omalle rastille. Pian onkin vaihtokarsina edessä, josta Pepsi lähtee viemään viestiä. Olo ei ole kuitenkaan hyvä, en yrittänyt tarpeeksi, en ollut edes kunnolla hikinen.”

7. osuus: Pepsi

”Huolimatta siitä, että oli vasta ensimmäistä kertaa mukana Jukolan Viestissä, sain harteilleni vaativan tehtävän: ankkuriosuuden. Siinä mielessä vaativan, ettei minulla ollut aikaisempaa kokemusta yli 10 km:n pituisesta reitistä. Paljon vaativampia olivat kyllä pimeät yöosuudet.

Kunnioitukseni ansaitsevatkin pojat, jotka hienosti toivat viestiämme läpi kylmän yön pimeyden. Itse puolestani sain hyvin nukutun (?) yön jälkeen suunnistaa aamulla mollikan jo lämpimästi paistaessa.

Vaihtoalueella Jakkea odotellessa perhokset vähän kiersivät vatsanpohjalla näin ensikertalaisella. Vaihto sujui kuitenkin tyylikkäästi ja jo K-rastille mennessä olin saanut taiteltua lakanan kokoisen kartan jollain lailla käteen sopivasti.

Alkumatkan pitkät rastivälit menivät yllättävän hyvin. Tyytyväisin mielin jatkoin, kunnes vähän ennen juomarastia (n. 7,5 km kohdalla) tuli ensimmäinen harmittavainen pummi. Juomarastin jälkeen maasto vaihtuikin huomattavasti vaikeammaksi. Tarkkaa kartanlukua vaativassa suppamaastossa tuli pummeja jo tiheämpään tahtiin. Sain taas kerran havaita korkeuskäyrien lukemisen olevan itselläni heikko kohta.

Kunto puolestaan kesti hyvin, vaikka itse sen toteankin. Matka ei tuntunut pahan pitkältä, vaan maaliviitoituksellaan irtosi loppurutistus, jolla pidin näyttävästi 569. tilamme 5 metrin turvin. Aikaa käytin osuudellani kyllä rutkasti, mutta tästä on hyvä lähteä parantamaan ensi vuonna Vierumäelle. Kaiken kaikkiaan suurenmoinen kokemus.”

Joukkueemme oli maalissa vähän ennen klo 11 sunnuntaiaamuna eli noin neljä tuntia voittaja Vehkalahden jälkeen, tässä välissä oli maalin ylittänyt yli 500 joukkuetta. Meidän jälkeen tuli maaliin vielä yli 200 joukkuetta. Seuraavaksi sijoituksemme eri osuuksien jälkeen: 686 - 537 - 623 - 605 - 605 - 597 - 569, nämä ovat kuitenkin vain epävirallisia lukuja, mukana on vielä hylätyt joukkueet, todelliset sijoitukset ovat muutama kymmen pienempi. Helsingin Metsänkävijöistä meillä ei ole esittää vastaavaa sarjaa, koska tulostaulu ei joka osuuden jälkeen riittänyt tarpeeksi pitkälle. Silti HeMe tarjosi aiempaa paremman vastuksen, sillä tänä vuonna he ilmeisesti sentään pääsivät maaliin asti.

Paluumatkalle lähdimme kiireesti, haimme autolla Pepsin suihkusta ja kartat toimistosta ja lähdimme ensin kohti Helsinkiä, johon jätimme Pepsin. Matka menikin

suunnistuskokemuksia kirjoittamisessa. Onneksi meillä oli myös huoltaja Päkä mukana, joka ajoi paluumatkan, vaikka myös Toippa oli innostunut pelottelemaan autolla muuta joukkuetta. Pysähdyimme taas Sallossa, johon jätimme Paulan ja Hantan. Turussa olimme klo 17.

